

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a *kiadó hivatalba* **Városháztér 6. sz.** alá küldendő.

Pest, april 3. 1870.

14. szám.

GYŰJTŐKNEK **öt előfizető** után *tiszteletpéldány jár.*

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Áprilisi bolondos kadentziák.

I.

Rómában a zsinaton
Strossmayer imigy papol:
Nem csalhatlan a pápa!
Ha bár a Vatikánba
Annak tartanák is.

Persze mivel „ellenzék“
Veszett módra ellenzék
Az infallibilitás....
Ellen tartott beszédét
Még a szent atyák is.

„Damnamus eum! Damnamus istum“..
Igy ordit rá a szent concilium.
És Strossmayer pátert A n g e l i s ! C a p á l t i !
Csaknem a vatikán ablakán dobák ki
Ad gloriam Pii!

Hollán emlékkönyvébe.

(C.) Még egyszer szólt a dal
Szólott keservesen,
Büszke H o l l á n d földét
Siratta el velem.

Néma fájó hangon
Szól a dal im ismét:
Drága M i k ó ! s H o l l á n
Mért nem mégy már i n n é t ?!

Eredeti levelek.

Matyi te komám!

A kutyafáját annak a stinkele zwibelének — komám! láddi a ki körül a veréb csiripol, mire viszi az ördög a dógát? — Bezzeg majd is vakkant most mán Borsszem Jankó akkorákat, hogy ha szakmába vállalta vóna gazdájátul, se kék jobban.

Bion komám szigyellem erössen, hogy hát Pest vármegye nótáriussainak sincs annyi ereje, hogy magát kipuczoválhassa egy vereshagyma hitü stinkele ráfogásai alól; — Hej a feki egye meg ezt a verebesi pulit, csak még egyszer kerülne Debreczenbe esküttszék elébe, lenne olyan kinja hogy többet ülne az árnyikszéken mint az esküdtszék elött.

Hanem tudom én mi lesz ebbül a minyiszter kutyóból, hát ország hóhérja, mer ere a mesterségre becsületes ember nem vállalkozik, de hogy ez meg olyan kicsapott borbéj doktor, hát tud a kinzáshoz; oszt majd a ki valamit vét a miniszsternyom ellen, hát csak ezzel akasztatják fel, egyemeg a feki vélle együtt az egész frequentziát.

Hanem hát legokosabban mondá az ujvárosi kánturam, hogy rá se kell erre a stinkele pulira halgatni, hadd vonitsék kedvire, mer hát ü kigyelme mán tudja azt hogy mikor temetésre megy, oszt ha megtámadják a kutyák, hát nem csápol hozzájok, hanem hagyja öket kedvükre ugatni; tehát kánturam is azt tartja Borsszemjankórúl, hogy ha rá se hederit az ember, hát abba hagyja az ugatást.

Megyen hát mán csakugyan Lonyomi fináncz majszter uram is Bécsbe úgyi? no hiszen jó utat jó egissiget ü kigyelmének, — hanem osztán majd ha ott is kitelik a comentzió hát oszt akkor hová megy fináncznak, meg tudnád mondani hevenyébe? — hát én csak úgy gondolom, hogy haza megyen Bürök vármegyébe ordinárė úrnak, osztán még a disznát is arannyal hizlalja.

Csak látom én pajtás hogy igaz mondás az, hogy a serkébül kött bogár jobban csip, ahun ni, még a deákpárti renegátyok is azt mondják mán, hogy ha nem tetszik azt alkotmány, hát mennyünk ki Amérikába. — Ólba szöke, mink meg azt mondjuk arra, be nagy úr az asszony az árgyélussát; — meg álljatok csak atyafiak! majd mehettek még ti a némettel kintornát tolni taliburgundiába, mer hát jön a muszka, majd meg válik akkor, hogy mékönk talpa alá kötik az úti füvet?

Ni hé azt hallám hogy a minapába majd megfúlt Verebesi goróf meg Kergepali, úgy a torkokra akadt a sok hiába való beszéd, — na de majd fuldoklik még ott több ember is, mikor az ostobaság torkokra kezd forrani, a mi peig mán nem messzire van.

Hát a római pápa megint beteg mán? bizonyoson a csalhatatlanságtúl csömöllött meg ü kigyelme, meg attúl a sok hájfejütül a mi ott körülte habzsol úgye? — nem hiába van ott mindenféle zagyvalék, de megis árt még a csalhatatlan bélnek is — hát még oszt mellé az a sok kirolinos szentlelkemféle malaszt, a mit élveznek a szent konczonlion urak, — mán az illyen szent gyülésen osztán litániának el énekelhetik hogy:

Ez az élet a gyöngy élet,
Nem kell ide tudomány. —
Csak jó bor és szépleány.

Szerbusz koma vagyok pajtásod

Karakán Marczi.

Parlamenti referádák a karzatról.

(mennyit a nagy zsivajban meglehetett érteni.)

Napi rend: Mikó menjen e vagy Hollán maradjon?

Tisza: Uram uram Hollán Ernő uram! szólok az urnak.

Hollán: Majd áll elébe Mikó!

Tisza: Örömmel constatálom, hogy a Van Mons-féle megvesztegetés e házban senki által nem vonatott kétségbe..

Hollán: Tagadom kereken, kétségbe vonatik én általam..

Tisza: Az állitás és tagadás nem bizonyitás, az egész miskulántzia majd kisül a vallatásból. Egyébiránt én senki jellemét és hazafiságát soha sem vontam kétségbe s nem vonom azt ma sem. Czélom csupán az, hogy a szerecsent fehérre mossuk. (Nagy derültség a jobb oldalon. Andrássy csaknem halálra kacagja magát.) !

Tisza: Miután ez a vittz a miniszterelnök urnak nagyon tetszett...

Andrássi: Rendkivüi mulattató!

Viszhang jobbról: Vakmerő!!

Viszhang balról: Ki az a pimasz?

Molnár Pisti: Én voltam...

Csernatoni: Szemtelen!

Elnök: Ezen rendreutasitás kérem csak engem illet...

Andrássi: Leendő utódom azt mondotta, hogy a kormánypárti lapok p. o. a Hirmondó és Borsszem Jankó nem csak subventióval, hanem a gyanusitás fegyverével is él.. erre uraim nevetni fog az ország kilencz tizedrésze (roppant gunykaczaj balról.)

Berzenczei. No lám csakhogy egyszer már többségben vagyunk.

Andrássy: Leendö successorom a maga szemében meglátja a szálkát, de a mások szemében nem látja meg a gerendát. Egy fővárosi lap, mely nem a nép, hanem a kormány szemmeltartására van iva, multkor is azt mondta egy uj kölcsönről, hogy azzal a pénzügyminiszter az ország vagyonát meglopja ép ugy, mint a belügyminiszter egyesülési javaslatával az ország becsületét.

Csernátoni: Ha a Ellenőrről beszél... szót kérek.

Ivánka Zsiga: Nincs jussa szólani...

Elnök: Csernatoni ur szólhat, mert letette a garast.

Csernátoni: A miniszterelnök nem helyesen idézett.

Pulszki Paczolai: Csiba te — ez nem szelyes kérdés.

Csernátoni: Ime az Ellenőr azon száma, melyért mind a pénzügy, mind a belügyminiszter sajtó pert inditott ellene, — tessék.

Andrássy: Hogy a javaslat rosz, hogy a javaslat az ország vagyonának meglopására fog szolgálni, azt az eddig közzé tett tudósitásokból már tudjuk.

Csiky: A nyüstyit . . ha tudják, mért nem hiszik el is hát?

Andrási: Ezt kell mondanunk Rajner miniszterről is, ki önkényileg az országgyülés tudta és beleegyezése nélkül készitette el gyalázatos javaslatát az egyesülési jogról. Ha a másik javaslat meglopja az ország vagyonát, ez meglopja az ország becsületét. Egyébiránt ha tudtam volna, hogy az Ellenőr ellen sajtóper inditatott már e czikk miatt, felse hoztam volna. Sajtópert azonban kellett inditani, különben azt hihetné a publikum, hogy itt a miniszterek csakugyan lopnak.

A vitának denique a lett a vége: hogy a valtásból semmi sem lett, Mikó és Hollán 83 szavazattöbséggel ártatlannak declaráltatott.

Logicai deductio a la Kerge Paliada.

Thesis: Kerkápolyi Károly nagy ember!

Sylogismus: A ki már államtitkár, az nagy ember — Kerkápoly honvéd államtitkár, ergo nagy ember.

Deductio: Kerkápoly miért hát nagy ember?

a) mert államtitkár

Miért államtitkár?

b) Mert Andrássy miniszterelnök annak nevezte ki.

Hát miért nevezte ki Andrássy?

c) Mert Kerkápoly mindenre képes — mert neki sajátságos logicája van. Pápán jogphilosophiai tanár korában logicai deductionál fogva képes volt tanitványai előtt bebizonyitani:

1-ször hogy „van isten". 2-szor hogy „nincs isten" és erre azután egy nagyot röhögött.

d) Mert 1865-ben mint képviselöjelölt más elveket hirdetett, másokat mint választott képviselö, midön köpönyét a szél után fordítá.

e) Mert mint delegatyus 1867-ben rövid idö alatt anyira sajátjává tette a — katonai hadtudományt, hogy 69-ben már képes volt megcsináltatni a honvéd mungó veres nadrágokat.

f) Mert 69-ben feltalálta azon csalhatatlan állitást: „hogy a közöshadügyminiszternek mind azt meg kell adni a mit kér, igy legalább nem fog majd többet költeni."

g) Mert képes volt a fentebbi loyalis nyilatkozata fejében a közöshadügyminisztertöl 72 ezer darab alvinczi fegyvert a honvédek számára kieszközölni.

h) Mert képes volt a honvédelmi miniszterium számára egyszerre két lakhelyet is kibérelni s az egyiknél circa 24,000 ft. bánatpénzt veszteni.

Enyi képességei mellett miért nem lett hát még is pesti egyetemi tanár?

i) Mert a primás és püspökök nem egyeztek bele, hogy egy pápai reform. tanárból, pesti egyetemi tanár legyen.

Mért nevezte hát öt ki még is a vallás és közoktatási miniszter czimzetes pesti egyetemi tanárnak?

k) Mert a delegatióba szerzett érdemeit megkellett jutalmazni.

Miért kellett hát neki Erdélybe vándorolni enyi érdemei mellett?

l) Hogy kolosi képviselö lehessen, miután Enyingen és Tapolczán nem tartották a fentebbi képességeket érdemeknek 1869-ben.

Miért választották hát meg 1865-ben Enyingen?

m) Mert akkor választói még azt hitték, hogy vallott elveit és adott szavát meg is fogja tartani.

Miért hittek választói neki?

n) Mert egy huzomban három óra hosszat képes volt beszélni.

Ergo: Kerkápoly nagy ember, képes ember, ruganyos ember, nagyravágyó ember, s mint ilyen képes a pénzügyminiszterséget is elvállalni... — Lónyai után!!!

Az infallibilisek.

Zsidó küldöttség: Scholem alájkum! Zi zallen lében und gezünd zájn.

Non possumus papa: Gratias híveim és véreim! gratias.

Zsidó küldöttség: Örvendünk, hogy végre a pápák közt is találkozott egy, ki a vele született természeténél fogva csakugyan csalhatatlan mert zsidó. Mi zsidók mindannyian csalhatatlanok vagyunk s ép azért inkább csalunk semmint megcsalassunk.

A borbélylegény mint troubadour.

Imádott Lottikám! ó mondjad csak nekem
Mit zengjen most neked szerelmes énekem?
Ezen uj gitáron.

Szappan buborékból kalárist csinálok, —
És az ablak alatt hajnalig kint állok
Akár mezitlábon.

Zálogházba küldtem, nadrágom attillám!
Hogy e gitárt vegyem szerelmes Lottikám . .
S még sem tekintsz reám?

Igy zeng a troubadour
A nyilt ablak alatt . -
S Lotti szerelmében . .
Az éji edényel
Leönti lovagját
Mondva : jó éjszakát !

A vándorminiszter.

Lónyai (dudolva).

Tehénturó tejfel,
Bécsbe megyek én fel,
Ezért a vén német lányért,
Majd meghal az ember.

Ne szólj nekem kincsem,
Csak a szemed intsen,
A wanderbuch kezemben már,
Itt a klucs, itt a zár.

Üres pintli, bugyelláris . . .
Reichsminister vagyok már is.
Ni ni hiszen itt a Lajtha,
Hopp . . . átugrom mingyárt rajta.

Egy kis discursus az országház offertóriumában.

Paja: (a falnak fordulva) Mégis csak furcsa emberek vagytok ti Kanyi! mennyi vesződséget szereztek nekem, pedig hát nem vagyok-e én igazságos?

Kanyi. (szinte a falnak fordulva) Ó te igen is nyalka és igazságos elnök vagy Paja! hanem csak a csengettyüd pártos. Menjünk tovább.

Jendzsikubischedszky Vlad Marczi levele Tallérossy Zebulonhoz!

Idezs virsiges zatyafia! Pesten nem sak meg van: — „zoltsó husnag hig a leve“ — hanem meg van: — „10,000 ftos mireg draga diesüsignyeg is hig a leve.“

Már repülneg zegyik után a másig levél, mind a vándur vad ruczág Pestre a valódi honvidegtü, miba irjág, zegyik úgy mind masig: — „hogy nem gel nekig zalamizsna.“ — Ürülneg is mar: „Nyulszky, Zahornyanszky, Prileszky is Nehrebeczky, Uhlarig is Kraicsig, Berini is Zsedini, Szentivanyero s is Rimanoczeros, Vodianer is masig Vodianer, und Nochaner, az a Vahrmannianer“ is a tübi, kikneg megvan szükerszinye szája, hogy nem gel maj fizetnyi hunvideg üzvegyeg is arvaignag nugdij; — pegyig dehugy nem gel, — maj talalkuzig a nagyzurag kerü elig — „hunyvigy“ — tányirnyalugatu, kig magug is, kignek üzvegei is, is árvai is meglesznег eligedve alamizsnaval; — is uztan meglesz mentve a nemzet becsületje. — No hiszem zastis valami a kineg tetszig.

Izé akarum míg mondanyi: — az a kipnemviselüház elnyögje, az a Schumsits ugyan meglenne franya tigris, ha tigris megvóna; — jó tudja marakudnyi azuk a tigriseggel, is basztárdukkal, is minnyá mundja: — „Mlts“ (halgas) Hát tehetyi azt? Persze hogy kegyed, maga ön idezs zatyafia, mundja: — „tehetyi“ — mert kegyed maga ön is jó be dreszirozott mameluk. — No! zastis valami.

Ad vocem! „marakudnyi“ — Borsszemtelen Janku is addig marakudja, mig kóterba nem jutja — ala Ludás Mátyi. — Dejszem, majd le künyürügje, is lehazudja vagy pegyig le pingalja nagy zérdemü patronus zurakat, mint lepingalta: — gorof Andrássy Jula miniszterelnyüg, is lepingalta utulsu számjába Chameleon termiszetü Kerge-Pali-Karú pizügyminister in spe, ki mind egy kurmus kováts, kalapátsal veri circumspectus vir Tisza Colomannus fejire; — bizom júl pingalta Kerge-Pali-Karú, mind piszkos kuváts, — mer mig Istenben megboldogult Beöthy Ödön megmonta: — „hugy minél magasabbra csúsza massza a kiminybe a kiminyseprü, anná kurmusabb lesz. Nó hat zastis valami.

Mosd irigylek virsiges zatyamfianak mameluk allasa utt a kipnemviselthazban, szerettem vóna latnyi „szerecseny mosni“ mundjak: minél jubban mossak annál feketibb leszi. Bozse moje! milyen szip fekete az a Hollá Ernyü? kit mosta Simonyi Ernyü, — mosta Colomannus Tisza. Zenyim csizma meglehetüs fekete, de az mig se nem lehet ullan fekete, mind az a Hollá Ernyü, mer hat zenyim csizma nem vixeli senki, mint megvixolta tigris Simonyi Ernyü az a Hollá Ernyü. Hanem ez nem volt elig nyeki, belemarkult ü is a suvixba, maga magadat meg jobban belemázolta befeketitette, ugy högy felesige ürümibe sirta a gallérján.

Bizum furcsa ez a Hollá! mikor Simonyi mondta meg kell vizsgálni, van e chinrusz és menyi van a suvixba? Hollá Ernyü maga is kirte — „meg kell vizsgalnyi“. Mosd egyszerre aszongya „nem meg kel vizsgalnyi“.

Zegyebirant nem tesz semmi, van benne chinrusz, vagy nincs van benne chinrusz, — szüksiges annak a megvizsgalas. Én az gyanitum, hogy van suvixban chinrusz, ha nem is kevesebb 42 grajczarirtikü — de legalabb is 42 ezer forint aru, — mert zorszaggyülisi tübbsegg egy draga szó sem beszilte bele, hogynincs van a suvixban chinrusz. De gustis non dispis.

Azir is irigylek virsiges zatyafi a kegyed ön maga jubbdulga a kipnemviselthazba, nem sak hogy kapja 5 frt 25 grajczar diurnyumja, és aprilis elsütül fogva 800 furint quartilypinze hanem hallgathattya tragicomikus elüadas Andrassi és Lonyai miniszterektül. Zaszt is valami. Mig egyszer Zisten velunk.

virsiges rukuna

Jendzsikubischedszky Vlad Marczi.

Szavalni való darab a „Komlóban.“

Kati és Peti.

Úgy szerette Kati Petit,
Mint a tulajdon életit,
Ha haza hajtá a nyáját,
Katinál lelte tanyáját.

Egyszer vásárra ment Kati!
Elhitták a lyány baráti,
S egy huszárt úgy megszeretett,
Hogy még haza se jöhetett.

Megtudván e bús hirt Peti,
Kapja a szürét leveti,
S egy zsineget köt nyakára
Meg a magos gerendára.

Kati épen akkor lép be
Egész megváltozott képbe,
Midön szegény tatár Peti..
Már a nyelvit öltögeti.

Kapja tehát Kati magát
Nyakára kötő madzagát!
És már mostan Katit Peti,
Petit meg Kati neveti.

Holló.

Egy ezredes szólt egy kis városba, s kihirdetteté, hogy a borbély, ki őt megborotválja a nélkül hogy megvágja, 10 arany jutalmat kap. Sokan voltak a válalkozók, de az ezredes felvonta pisztolyait s ki jelenté, hogy a ki őt megvágja tüstént agyon lövi. Egy sem mert hozzá fogni. Végre egy rongyos, csavargó borbély jő, s ajánlkozik.

— Tudod a feltételeket—kérdi az ezredes.

—Tudom. Tessék leülni,— felelt a borbély. És megborotválta az ezredest a legpompásabban, minden sérelem nélkül.

Midőn az ezredes a borbélyt megjutalmazá, megkérdezte tőlle, hogy merte az életét ennyire koczkáztatni, — uram! mond a borbély, — közelebb volt az én késem az úr életéhez, mint az úr a pisztolyaihoz.

Régi nóta.

Amerikából azt irják:
Hogy Deák bankrotot csinált,
Azt bizony még hatvanhétben
Bolondjában hevenjében.
Midőn a régi ős firmát
Közös czéggel cserélte fel
Az öreg ur jó hitelét
Ugyan akkor vesztette el.
Szja hiába! „vén embernek
Lábaszárában az esze“..
Ezen közmondást eléggé..
Igazolja — Johann Besze.

Nem bakancsos de huszár.

Az sz. . i tanitónak egyik gyenge oldala hogy szeret tanitványinak jó kedélyt szerezni. Egy napon az iskolábóli kimenetel alkalmával igy szólt hozzájok, mint egy vezényelve: „No most indulnak csendesen a mezitlábosok, ezek gyalog katonák.“ „No most indulnak — folytatja tovább — a csizmások és fekete kalaposok, ezek huszárok; végre, szól, azok mennek, kik még benn vannak ezek tüzérek, s a gyermekek jó kedvvel mentek haza. De délután beállt a tanitóhoz hat csizmás fiu és jelenti, hogy már most ők is huszárok akarnak lenni, bár reggel gyalogosok voltak.

Ellenség.

Az Sz—i kis fiuk iskolájában tanitás alkalmával előjött az „ellenség„ szó, a tanitó többeket felszólitott, hogy tudják mi az ellenség? és kinek van ellensége?

Az első kérdésre kevesen, a másodikra sokan feleltek, és pedig egyik mondta, hogy neki ellensége a zsidó, másik pedig Nagy vagy Kis Pista, harmincz kettő pedig azt mondta: a nimet.

Eredeti documentum a váczi kóterből.

Fogságom idejében egyik napon én és Hurbán a napi vekliben (egy fontos prófont) jó adag csepüt találtunk.

Én persze átizentem a péknek, hogy ne tegye bankróttá magát, hiszen a kenderkócz mázsája tiszer drágább mint a liszté, tehát csak süsse a vekli bélit lisztből ne csepüből.

A pék aztán következő levelet intézte hozánk:

Igen tisztelt Nagyságok!

Leg méllebb fádalommal jelentem ebeli esetemet tesek elhinni hogy a legnagyob, tisztaság uralkodig szerény házamnál és ez ol ártatlanul történt meg a Zsákrul a madzag jöt közbe. Bocsánat nagyságtok kötelességemnek fogom tartani nagyságtokat a legrendeseben kiszolgálni. Lek külömbösztető tisztelettel maradok.

legalázatosab Szolgájuk nagyságtoknak

Pr. Károly
sütő mester.

Adakozasok a rokkant honvédek menházára.

Egy névtelen pesti lakos a budai munkásegylet tagja 3 frt.

Svendár József Zala-Istvánról 20 kr. Linekker János Győrből 50 kr. Paloczy Terézia kisasszony 1 ft. Klolman Terézia K.-Félegyházáról 50 kr. Stánsits István K. Baráthiből 20 kr. Idősb Dörnhoffer József Győrből egy ezüst huszas. Panda Vincze egy ezüst huszas.

Kalocsáról: Gaudinyi Antal gyüjtő 25 kr., Gaudinyi Antalnő 10 kr., Gaudinyi Mari 10 kr., Gaudinyi Mihály 5 kr., Gaudinyi Ferencz 5 kr., Gaudinyi Borcsa 5 kr., Gaudinyi András 5 kr., Gaudinyi Anna 5 kr., Gaudinyi Erzsébet 5 kr., Barna József 10 kr., Barna Józsefnő 10 kr., Barna Mári 5 kr., Grosz Pál 40 kr., Ratus Julia 10 kr., Pandur Rozália 5 kr., Gráczer Sándor 10 kr., Gráczer Sándornő 10 kr., Gráczer József 5 kr., Vörös Gergely 10 kr., Vörös Gergelynő 10 kr., Ambrus Károly 5 kr., Ambrus Lajos 5 kr. — Összesen 2 frt 50 kr és két huszas.

Szerkesztőségünknél begyült eddig összesen: **292** frt **29** kr.

Előfizetőimhez.

Bocsánatot kérek, hogy a Matyi 24 órával megkésett, ennek oka, hogy nyomdát változtattam, — mondaná Borsszem Jankó tiszta inget váltottam. Mint tisztelt előfizetőim jelen számból láthatják az eddigi számokat felyül mulja a jelen kiállitás, s igyekezni fogok, hogy a Matyi jövőre mindig hasonló csinnal rukkoljon be az őt szivesen látó nagy közönséghez, miről nem csak én, hanem fiatal szorgalmas nyomdászom is kezeskedik.

A szerkesztő.

Adoma.

A k . . . i plebánost rendes borbély hiányában egy afféle ezermester szokta borotválni, ki egyformán értett a harangöntéshez, foghuzáshoz, káposzta-tipráshoz, cziterázáshoz, bakterséghez, borotváláshoz, a könyves históriákhoz s ki czen felül még vastag nyaku kálvinista is volt. — Ugy borotválás közben el-el discurálgattak egymással, s a páter minden áron azon volt, hogy az eretnek borbélyt áttéritse az egyedül üdvözitő anyaszentegyház kebelébe. — Egyszer ilyen discursus támadt köztük:

Plebános: Ugyancsak ne is beszéljen kend János annyit, mondtam én már kendnek, hogy kendtek mindnyájan, kálomisták, lutheranusok, a sátán és a setétség vallásának fiai.

Borbély: De azért még sem gyujtunk nappal is gyertyát a templomban, mint kigyelmetek.

Plebános: (dühösen) Ne lármázzék kend! Tudja meg kend vén szamár, hogy a kendtek vallása csak olyan lopott vallás; ugy lopták el a mienkből Zwingli, Kálvin és Luther.

Borbély: Hiszen édes tisztelendő uram épen azért jó, mert lopott; mert lássa kigyelmed! soha se láttam én olyan bolond embert a ki mikor lopni megy, ne a javát válogatná ki annak a miből lopni akar.

Többet soha se dogmatizált a páter, János borbélyal.

Epéskedés egy prózai leánykához.

Azért olyan hideg szived:
Mert decemberben születtél,
Azért vagy oly fagyos hozzám . .
Olyan rideg miként a tél.
S hogy én még is égek érted . .
Gyöngyvirágom! szép szerelmem . .
Annak meg tán az az oka:
Hogy én áprilban születtem.

Párbeszéd
Verebesi gróf és Borsszem Jankó közt.

Verebesi: No jakketz! fene beléd, hát csak kimenekültél ismét a hurokból ugye?

B. Jankó: Látja méltóságod, hogy nem fog rajtam még a törvény se.

Verebesi: Ezzel ugyan ne dicsekedjél fráter, mert ugy veszem észre, hogy a törvény méltósága alattinak tartja egy ily hitvány jószággal compromittálni magát.

B. Jankó: Hiszen magam is abban a nézetben vagyok, s ép azért most már nem félek az egész világ notariusától sem, — most fogok még csak kedvemre gorombáskodni, ráfogom a viczispánra, főispánra, — mit! — rá az egész vármegyére: hogy váltóhamisitó. Ha beperelnek majd kabajitunk össze egy esküdtszéket excellentiád udvari frizeurjából, borbélyából, suszterjéből, sneiderjéből, kesztyüséből, doktorából, fiskálisából — persze csak Dobos elnökkel — sicher felmentenek.

Verebesi: Látszik öcsém pernahajder! hogy van eszed, hanem aztán ne kiméld a nyelvedet ezután semmiféle disznóságtól, mert csak ez alapon van biztositva a tekintélyed — jól megjegyezd magadnak.

B. Jankó: Csak bizzon rám excellentiád mindent, mi vagyunk és leszünk a csalhatatlanság lovagjai, mi hozzánk képest a római pápa is csak *bliktri*!

Ludas Matyi gyorspóstája.

Tapasztaltatván a képviselőházban, hogy Ivánka Zsiga sokkal ügyesebb futárnak, mint orditozó mameluknak a czigánypóstás nyugalmaztatván, helyébe a Ludas Matyi gyorspóstásának ezennel Ivánka Zsiga kineveztetik.

Ludas Matyi.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY. Rajzoló: APPELRÁTH.

Pesten. 1870. Nyomatott Metzösy Kálmánnál, vas-utcza 14. sz.